

ku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) — przesuwa się na rok podatkowy 1933 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1933 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

76.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 lutego 1933 r.

o utworzeniu wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Bielsku Podlaskim w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Na podstawie art. 3 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o prawach, obowiązujących w okręgu sądowym białostockim w zakresie sądownictwa (Dz. P. P. P. z 1919 r. Nr. 64, poz. 382), oraz art. 9 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Tworzy się powiatowy wydział hipoteczny wraz z archiwum hipotecznym przy sądzie grodzkim w Bielsku Podlaskim dla nieruchomości miejskich i wiejskich, położonych w okręgu sądu grodzkiego w Bielsku Podlaskim, które według przepisów o hipotekach powiatowych mogą mieć hipotekę uregulowaną w powiatowym wydziale hipotecznym.

§ 2. Temuż wydziałowi hipotecznemu powierzam również prowadzenie ksiąg hipotecznych dla nieruchomości miejskich i wiejskich, położonych w okręgach sądów grodzkich w Białowieży, Ciechanowcu i Siemiatyczach, a które według przepisów o hipotekach powiatowych mogą mieć hipotekę, uregulowaną w powiatowym wydziale hipotecznym.

§ 3. Tworzy się stanowisko pisarza powiatowego wydziału hipotecznego przy sądzie grodzkim w Bielsku Podlaskim.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

77.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 lutego 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 p. 3 prawa o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 733) zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Adwokat pobiera od klienta honorarium według umowy, w braku zaś umowy — według przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wynagrodzenie należy się adwokatowi bez względu na wynik sprawy.

§ 3. We własnej sprawie adwokat może żądać od strony przeciwnej, obowiązanej do zwrotu kosztów, tych należności, które przypadłyby adwokatowi, działającemu w charakterze pełnomocnika.

§ 4. Umowa między adwokatem a klientem nie ma wpływu na wysokość kosztów prowadzenia sprawy, ulegających zasadzeniu od osoby, która według przepisów prawa obowiązana jest je ponieść.

§ 5. Sąd podwyższy wynagrodzenie adwokata nie więcej jednak niż o 100% w sprawach zawiłych bądź wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu adwokata, albo jeżeli adwokat prowadzi sprawę w zastępstwie więcej niż jednej osoby bądź przeciw kilku przeciwnikom.

§ 6. W sprawach, nieobjętych przepisami niniejszemi lub do których przepisy niniejsze nie dają się zastosować, sąd określi wynagrodzenie adwokata, mając na względzie nakład pracy i czasu, wagę sprawy i wartość przedmiotu.

§ 7. W razie nieusprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta należy się adwokatowi wynagrodzenie za instancję, w której odwołanie nastąpiło, oraz za instancje poprzednie.

W innych przypadkach ustania pełnomocnictwa należy się adwokatowi odpowiednie wynagrodzenie za wykonane czynności.

II. Sprawy cywilne.

§ 8. Podstawą wynagrodzenia w postępowaniu spornem jest wartość przedmiotu sporu, a w postępowaniu egzekucyjnym — wartość egzekwowanego roszczenia.

§ 9. Jeżeli podstawa wynagrodzenia oszacowaniu na pieniądze nie podlega, lub przepis paragra-

fu poprzedzającego nie wystarcza do jej określenia, sąd określi wynagrodzenie adwokata, kierując się zasadami wyrażonymi w § 6.

§ 10. W razie zmiany w toku postępowania wartości, stanowiącej o podstawie wynagrodzenia, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, począwszy od instancji następnej.

§ 11. Zasadnicze wynagrodzenie wynosi przy wartości:

1)	do 150 zł włącznie	15 zł
2)	ponad 150 zł do 250 „ „	25 „
3)	„ 250 „ „ 500 „ „	25 „
	za pierwsze 250 zł	5 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 50 zł	8 „
4)	ponad 500 zł do 1000 zł włącznie:	50 „
	za pierwsze 500 zł	8 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	90 „
5)	ponad 1000 zł do 5000 zł włącznie:	6 „
	za pierwsze 1000 zł	330 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	3 „
6)	ponad 5000 zł do 10.000 zł włącznie:	480 „
	za pierwsze 5.000 zł	20 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	1280 „
7)	ponad 10.000 zł do 50.000 zł włącznie:	10 „
	za pierwsze 10.000 zł	1780 „
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	5 „
8)	ponad 50.000 zł do 100.000 zł włącznie:	
	za pierwsze 50.000 zł	
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	
9)	ponad 100.000 zł:	
	za pierwsze 100.000 zł	
	od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	

Sprawy z pozwu.

§ 12. Wynagrodzenie, przewidziane w paragrafie poprzedzającym, należy się adwokatowi za ogół czynności, związanych z prowadzeniem sprawy w pierwszej instancji, jako to: opracowanie i wnoszenie pism procesowych, udzielanie informacji, przeglądanie akt, ogół korespondencji i konferencji, obrona na rozprawie aż do wydania orzeczenia, kończącego tę instancję.

Jeżeli jednak wskutek orzeczenia instancji wyższej, sprawa doszła do ponownego rozpatrywania w pierwszej instancji, adwokatowi należy się połowa wynagrodzenia zasadniczego za ponowne prowadzenie sprawy w tej instancji. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku wznowienia.

§ 13. Połowa zasadniczego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w danej instancji należy się adwokatowi, jeżeli:

- sprawa zakończyła się wyrokiem zaocznym,
- pozwany uznał na pierwszej rozprawie roszczenia powodowe,
- postępowanie zostało zakończone ugodą stron na pierwszej rozprawie,

d) sąd odrzucił pozew na pierwszej rozprawie z powodu niedopuszczalności drogi procesu cywilnego, niewłaściwości sądu, istnienia sporu sądowego o to samo roszczenie między temi samymi stronami, powagi rzeczy osądzonej, braku zdolności procesowej powoda, braku jego ustawowego zastępstwa lub upoważnienia zastępcy do prowadzenia sprawy,

e) nie później niż na pierwszej rozprawie powód cofnął pozew lub strona zrzekła się środka odwoławczego.

§ 14. 30% zasadniczego wynagrodzenia, lecz nie mniej niż 15 złotych otrzymuje adwokat w postępowaniu nakazowym, w którym nie doszło do rozprawy oraz w postępowaniu pojednawczym (art. 392 k. p. c.),

25% zasadniczego wynagrodzenia, lecz nie mniej niż 10 zł otrzymuje adwokat w postępowaniu upominawczym, jeżeli nie doszło do rozprawy.

Jeżeli w postępowaniu nakazowym lub upominawczym na skutek zarzutów lub sprzeciwu doszło do rozprawy, wynagrodzenie adwokata, oznaczone w ustępach poprzedzających za czynności w tem postępowaniu, będzie zaliczone na wynagrodzenie, należne za tę instancję.

§ 15. Za prowadzenie sprawy (§ 12) w trybie zażalenia należy się adwokatowi 25%, w trybie apelacji — 60%, w trybie kasacji — 75% zasadniczego wynagrodzenia.

§ 16. Za prowadzenie sprawy przed sądem polubownym należy się adwokatowi wynagrodzenie jak za pierwszą instancję.

Sprawy egzekucyjne.

§ 17. Za ogół czynności w postępowaniu egzekucyjnym należy się adwokatowi, jeżeli są prowadzone w pierwszej instancji lub u komornika:

- przy egzekucji toczącej się według przepisów o egzekucji z nieruchomości — 60% zasadniczego wynagrodzenia;
- przy egzekucji przez przymusowy zarząd — 40% zasadniczego wynagrodzenia;
- przy egzekucji innego rodzaju — 30% zasadniczego wynagrodzenia.

§ 18. Za zastępstwo przy przetargu nieruchomości oraz na terminie dla załatwienia zarzutów przeciw planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji, prowadzonej według przepisów o egzekucji z nieruchomości i przez zarząd przymusowy, należy się adwokatowi wynagrodzenie osobne w wysokości 10% zasadniczego wynagrodzenia.

§ 19. Za prowadzenie sprawy egzekucyjnej w trybie zażalenia, należy się adwokatowi za każdą instancję 25% zasadniczego wynagrodzenia.

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowym adwokat otrzymuje łączne wynagrodzenie od czynnej masy (aktywów):

1) w wysokości zasadniczego wynagrodzenia za pełnienie czynności kuratora masy upadłościowej;

2) w wysokości podwójnej zasadniczego wynagrodzenia:

a) za pełnienie czynności syndyka tymczasowego;

b) za pełnienie czynności syndyka ostatecznego;

3) w wysokości 500% zasadniczego wynagrodzenia za czynności zarządcy masy upadłościowej w przypadku uchylenia upadłości przez podział lub ugodę przymusową; w innych przypadkach powyższe wynagrodzenie zmniejsza się odpowiednio w zależności od stanu postępowania.

W sprawach, wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu, zwłaszcza przy znacznym zadłużeniu masy w stosunku do jej stanu czynnego, wynagrodzenia powyższe mogą być podwyższone nie więcej jednak niż o 200%.

Pozatem należy się adwokatowi wynagrodzenie za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucji w imieniu masy upadłościowej.

§ 21. W postępowaniu zapobiegającym upadłości i postępowaniu ugodowym adwokat otrzymuje za sprawowanie czynności nadzorca sądowego lub zarządcy ugodowego połowę zasadniczego wynagrodzenia od czynnej masy.

III. Sprawy karne.

§ 22. W sprawach karnych wynagrodzenie adwokata zależy od charakteru sprawy, ilości i jakości włożonej pracy i czasu oraz celowości przedsięwziętych czynności.

Najniższe wynagrodzenie, obejmujące zasadniczo ogół czynności związanych z obroną sprawy w jednej instancji, wynosi:

w postępowaniu przed sądem grodzkim . . .	15 zł
w postępowaniu przed sądem okręgowym . . .	30 "
w postępowaniu przed sądem apelacyjnym . . .	50 "
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym . . .	75 "

IV. Wydatki.

§ 23. Adwokatowi należy się zwrot opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych i in-

nych wydatków, które wyłożył przy wykonywaniu zlecenia klienta.

§ 24. W razie wyjazdu do innej miejscowości, na zlecenie klienta, adwokatowi należy się prócz zwykłych stawek wynagrodzenia, zwrot kosztów podróży oraz wynagrodzenie specjalne.

Wynagrodzenie specjalne wynosi najmniej 50 złotych za każdy rozpoczęty dzień.

V. Przepisy końcowe.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

§ 26. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego stosuje się przepisy dotychczasowe do ukończenia postępowania w danej instancji.

§ 27. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc, o ile dotyczą wynagrodzenia adwokatów:

1) Przepisy tymczasowe o wynagrodzeniu adwokatów z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 203).

2) Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1919 r. dotyczące nowej taryfy adwokackiej dla b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 1, poz. 1) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 433).

3) Ordynacja o opłatach adwokackich z dnia 9 lipca 1879 r. (Dz. U. Rzeszy z 1879 r. str. 176, z 1898 r. str. 692, z 1909 r. str. 475, z 1910 r. str. 767, z 1916 r. str. 1263) oraz ustawa z dnia 21 marca 1910 r., zawierająca przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych (Zb. ust. prusk. z 1910 r. str. 261, 1917 r. str. 17), zmienione ustawą z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 292), rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 187), ustawą z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 449), rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 452) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 473).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*